

Dosarul nr.1-501/2020
1-20024351-12-1-20022020

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

22 noiembrie 2023
Chişinău

mun.

Judecătoria Chisinau, sediul Buiucani

Instanţa în componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecătorul

Olga Bejenari

Grefieri

Melisa Gaidanov, Nina Barbărasă, Ecaterina Soroceanu

Cu participarea:

Procurorului

Galina

Balan

Părţi vătămate

Fiodor

Breahna

Avocatului în interesele părţi vătămate

Viorel

Gortolomei

Inculpatului

Vladislav Victorov

Avocatului în interesele inculpatului

Andrei

Tatar

Inculpatului

Vladislav

Victorov

examinând în şedinţă de judecată publică, în procedură generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui,

Victorov Vladislav *****, născut la *****, IDNP: *****
cetăţean al Republicii Moldova, originar din ***** domiciliat în r-
nul***** celibatar, fără persoane la întreţinere, anterior nu a fost
judecat;

de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 27, 190 alin.(1) Cod Penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanţă 30.03.2022-22.11.2023.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Privind fapta prejudiciabilă constatată.

Inculpatul, Victorov Vladislav, la 31 iulie 2019, aproximativ la ora 12:00, aflându-se la stația PECO Vento SAC-11, amplasată pe***** urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admițând în mod conștient survenirea acestora, din motiv de cupiditate, după un plan bine chibzuit, sub pretextul procurării în rate a automobilului de model „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, prin comportament dolosiv și viclean, l-a indus în eroare pe cet.Breahna Fiodor care acționa în baza procurii nr.***** din *****, autentificată notarial și care era împuternicit de către titularul dreptului de proprietate Apavaloae Ilie să înstrăineze automobilul indicat supra, astfel prezentându-i ca adevărată fapta mincinoasă în privința naturii actului juridic nul, l-a determinat pe cet.Breahna Fiodor să-i transmită automobilul, iar pentru a diminua vigilența acestuia și a da o tentă credibilă acțiunilor sale, a perfectat și a semnat o recipisă, în baza căreia și-a asumat angajamentul să achite în rate costul integral al mijlocului de transport menționat supra, ulterior eschivându-se de la executarea promisiunii, motiv din care Breahna Fiodor i-a achitat lui Apavaloae Ilie mijloace financiare în sumă de 1440 euro, care potrivit cursului oficial al BNM constituiau 28 000 lei, astfel părții vătămate Breahna Fiodor fiindu-i cauzate daune în proporții considerabile.

De către organul de urmărire penală, fapta lui Victorov Vladislav au fost calificate ca *tentativă de escrocherie, adică tentativă de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii actului juridic nul, încheierea căruia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean care din cauze independente de voință făptuitorului nu și-a produs efectul*, și încadrate în baza **art.27, art.190 alin.(1)** Cod penal.

Privind procedura.

În ședința de judecată, procurorul Galina Balan, inculpatul Victorov Vladislav și apărătorul Tatar Andrei, care acționează în interesele inculpatului în temeiul mandatului avocațial nr. ***** din 30 octombrie 2019 (vol. I, f.d.55), au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în ședință publică și în limba de stat, având în vedere că inculpatul nu recunoaște faptele invocate în rechizitoriu și încadrarea juridică adusă de comitere a infracțiunii, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 și 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba de stat, în ședință publică cu participarea avocatului Tatar Andrei și cu participarea inculpatului Victorov Vladislav.

Poziția inculpatului.

Inculpatul Victorov Vladislav în ședința de judecată, folosindu-se de dreptul său prevăzut la art.66 alin.(2) pct.8) și 9) Cod de procedură penală, a refuzat să facă declarații.

Declarațiile părții vătămate în ședință de judecată.

Partea vătămată, Breahna Fiodor, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că cu inculpatul careva relații de rudenie nu are. În anul 2019, a postat pe site-ul 999.md anunțul pentru vânzarea unei mașini. Victorov a exprimat interesul de a o vedea și s-au întâlnit la o stație Peco pe strada Băcioi noi, unde Victorov a văzut mașina, s-a gândit, și a declarat că îi place, exprimând dorința de a o achiziționa. Prețul mașinii era de 1000 de euro, iar Victorov a menționat că nu dispune de suma integrală și ar prefera să plătească în rate. S-au înțeles asupra unei rate lunare de 120 de euro. A fost întocmit o chitanță manuală, iar Victorov a transmis 1000 de lei, stabilindu-se că a doua zi vor merge la notar pentru a întocmi actele. Totuși, Victorov nu s-a mai prezentat și a găsit diverse motive pentru anularea întâlnirii, atât în ceea ce privește actele, cât și banii. La un moment dat a cerut rechizitele cardului pentru un transfer bancar, dar nu a efectuat transferul așa cum susținea, fapt demonstrat prin extrasul bancar. După ce s-a adresat la poliție, vehiculul său fusese ridicat de la domnul Victorov. La momentul în care a văzut mașina, a observat că aceasta era deteriorată, iar o expertiză a indicat că era necesară o reparare evaluată la 10 mii de lei. În timpul convorbirilor telefonice cu domnul Victorov, acesta i-a comunicat că nu a primit salariul și l-a rugat să aștepte, menționând că poate va primi banii săptămâna viitoare. Conversațiile au avut loc pe „Viber”, deși discuțiile la telefon erau rare. Prin întâmplare, partea vătămată l-a

întâlnit pe Victorov într-un autocar, unde acesta descărca bagajele. În timpul discuției despre bani, Victorov i-a spus să mai aștepte. În contextul întregii situații, partea vătămată consideră că a fost mințit. Automobilul se află la parcare, iar proprietarul nu poate să-l utilizeze din cauza faptului că certificatul de înmatriculare se află la materialele cauzei penale. Mașina este parcată cu plată pentru o perioadă de un an și ceva. Din iulie 2019 până când a fost plasată la parcare cu plată, mașina se afla la domiciliul părții vătămate. Aceasta a fost dusă la parcare deoarece Breahna Iurie nu avea loc să o parcheze. Mașina a fost achiziționată de la Victorov în anul 2019, la aproximativ trei sau patru luni după ce a fost deținută de către acesta. Automobilul se află la parcare, iar proprietarul nu poate să-l utilizeze din cauza faptului că certificatul de înmatriculare se află la materialele cauzei penale. Mașina este parcată cu plată pentru o perioadă de un an și ceva, fără a se specifica exact durata. Din iulie 2019 până când a fost plasată la parcare cu plată, mașina se afla la domiciliul proprietarului. Aceasta a fost dusă la parcare deoarece proprietarul nu avea loc să o parcheze. Mașina a fost achiziționată de la Victorov în anul 2019, la aproximativ trei sau patru luni după ce a fost deținută de către acesta. Automobilul a fost achiziționat cu 8-9 luni înainte de a fi transmis către Victorov. A procurat mașina de la Apavaloae Ilie pentru uz personal. La momentul în care Victorov a venit să vadă mașina, acesta s-a grăbit și a solicitat voie de la serviciu. În iulie 2019, Breahna Iurie, nu își amintește dacă mașina era înregistrată pe numele său, dar avea o procură generală pentru înstrăinare. Pretențiile față de Victorov includ plata pentru cele 3 luni în care s-a folosit de mașină și cel puțin 10 mii pentru repararea acesteia. Breahna Iurie a afirmat că a acceptat recipisa și a predat mașina lui Victorov benevol. În acel moment, Ilie Apavaloae era proprietarul oficial, dar exista o procură pentru înstrăinare. Nu își amintește dacă l-a informat pe Victorov cu privire la procură. Procura era valabilă. Consideră că a fost înșelat, deoarece Victorov a condus mașina, a deteriorat-o și nu a plătit pentru utilizarea acesteia. Mașina a fost vândută cu procură, iar Breahna Iurie nu știe dacă l-a indus în eroare pe Victorov. A recunoscut că nu știa că poate să se adreseze în instanță civilă și s-a adresat la poliție deoarece simțea că Victorov îl minte și nu va vedea mașina. Până în prezent, a primit doar 1000 de lei de la Victorov și intenționează să participe în ședința ulterioară, după posibilități.

În ședința de judecată au mai fost audiați în calitate de martori:

*Martorul **Apavaloae Ilie**, fiind audiat în ședința de judecată a declarat că cu inculpatul careva relații de rudenii nu are, careva relații cu partea vătămată nu are . Este fostul proprietar al automobilului de model ***** , a achiziționat mașina de la un alt proprietar, utilizând o procură, și a folosit-o timp de 2-3 ani . Înainte de a pleca peste hotare, a vândut mașina domnului Breahna Fiodor pentru o sumă de 1000 de euro, fără a recurge la serviciile notariale pentru a economisi bani. La momentul vânzării, Breahna Fiodor a achitat suma integral, adică 1000 de euro. Apavaloae a declarat că nu a cunoscut că domnul Breahna Fiodor intenționa să vândă automobilul până când acesta i-a comunicat aceasta peste 4-5luni. De asemenea, nu are informații despre persona căreia vândut mașina și susține că Breahna Fiodor nu i-a trimis careva bani de la Victorov. A menționat că mașina se afla într-o stare destul de bună și satisfăcătoare atunci când a fost vândută. Înainte de a cumpăra mașina, Breahna Fiodor a verificat-o, a făcut o probă și a achiziționat-o în decurs de 2-3 zile, iar Apavaloae Ilie nu a efectuat verificări la service auto înainte de vânzare.*

*Martorul **Coban Leonid**, fiind audiat în ședința de judecată a declarat că are relații de rudenie cu inculpatul, fiindu-i ginere. A menționat că îl cunoaște pe Victorov Vladislav de aproximativ 2-3 ani. Automobilul de model „*****” a fost adus în gospodărie sa de către Vladislav, însă nu își amintește data exactă a aducerii. Nu se afla acasă atunci când Victorov a adus mașina și a precizat că acesta se deplasa cu vehiculul atât timp cât era în posesia sa. Automobilul era funcțional , iar Victorov îi comunicase că l-a cumpărat, însă nu au discutat detalii despre cine i-a vândut mașina.*

Totodată, în ședința de judecată au fost cercetate următoarele probe scrise.

*-procesul-verbal de cercetare la fața locului din 29.10.2019, în care sunt consemnate rezultatele cercetării domiciliului cet.Coban Leonid de pe adresa: r-nul ***** , s.***** , str.***** , în cadrul acțiunii procesuale respective, pe adresa sus-
indicată a fost depistat un automobil de model ***** culoare albastră cu nr./î ***** , cu urme de deteriorare vizibile (**vol.I, f.d.19-21**);*

*-procesul-verbal de examinare a obiectului din 30.10.2019, în care sunt consemnate rezultatele examinării automobilului de model ***** cu nr./î ***** , fiind anexată și planșa fotografică (**vol.I, f.d. 25-32**);*

-procesul-verbal de ridicare din 05.12.2019, potrivit cărui, de la Breahna Fiodor au fost ridicate 15 file A4 cu convorbiri telefonice prin intermediul platformei Viber (vol.I, f.d. 95-110);

-procesul-verbal de examinare din 16.12.2019, în care sunt consemnate rezultatele examinării a 15 file A4 cu convorbirile telefonice prin intermediul platformei „Viber” dintre partea vătămată și bănuît. Convorbirile se bazează pe discuția despre automobil și când va fi achitată rata lunară, se încep de pe data de 30.07.2019 până pe data de 17.09.2019 (vol.I, f.d.111) ;

-procesul-verbal de confruntare din 13.11.2019, în care sunt consemnate declarațiile bănuîtului Victorov Vladislav și părții vătămate Breahna Fiodor (f.d.63- 67);

-procesul-verbal de ridicare din 05.12.2019, potrivit cărui de la Breahna Fiodor a fost ridicată o filă A4 cu convorbirea telefonică prin intermediul platformei www.999.md (f.d.114-115);

-procesul-verbal de examinare din 16.12.2019, în care sunt consemnate rezultatele examinării a unei file A4 cu convorbirile telefonice prin intermediul platformei www.999.md , ridicată de la Breahna Fiodor (f.d.116)

-procesul-verbal de ridicare din 16.12.2019, potrivit cărui, de la Breahna Fiodor a fost ridicat certificatul de înmatriculare provizoriu (f.d.125);

*-procesul-verbal de examinare din 17.12.2019, în care sunt consemnate rezultatele examinării a certificatului de înmatriculare provizoriu nr./î *****, numărul de identificare a vehiculului *****, marca “*****”, titularul fiind Breahna Fiodor, IDNP ***** (f.d.127);*

*-procesul-verbal de ridicare din 02.12.2019, potrivit cărui, de la Breahna Fiodor a fost ridicată recipisă în original din 31.07.2019, în baza căreia Victorov Vladislav și-a asumat angajamentul să achite în rate, timp de 12 luni, costul integral al mijlocului de transport de model *****, cu nr./î ***** (vol.I, f.d.74, 75);*

-procesul-verbal de examinare din 02.12.2019, în care sunt consemnate rezultatele examinării recipisei, în original din 31.07.2019, semnată olograf de către Victorov Vladislav (vol.I, f.d. 76);

În conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct

de vedere al coroborării lor. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Apreciind declarațiile părții vătămate Breahna Fiodor, martorilor Apavaloae Ilie și Coban Leonid, instanța atestă că acestea sunt confirmate în mod obiectiv de materialele și circumstanțele cauzei, sunt concludente, logice, iar careva contradicții, care ar putea pune la îndoială credibilitatea lor, nu au fost constatate, ceea ce permite instanței să recunoască declarațiile ca fiind veridice, corespunzător, instanța le apreciază drept admisibile.

La fel, instanța nu a stabilit că persoanele sus-menționate sunt într-un oarecare mod cointeresați în condamnarea inculpatului, or prezența unor relații ostile între inculpat și persoanele menționate nu au fost constatate.

Probele prezentate, fiind cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța le apreciază ca fiind pertinente, concludente și utile, deoarece au fost administrate cu respectarea cerințelor legislației procedural-penale și au legătura directă cu stabilirea circumstanțelor, care urmează a fi dovedite în prezenta cauză penală. Luate în cumul aceste probe, și analizate în ansamblu, denotă cu certitudine existența în fapta inculpatului a acțiunilor reținute în sarcina acestuia în partea introductivă a prezentei sentințe, săvârșită cu vinovăție, urmând a fi calificată în baza prevederilor Codului penal.

Cu referire la calificarea faptei inculpatului stabilite în ședință de judecată, instanța reține următoarele:

Prin fapta comisă, Victorov Vladislav a atentat asupra relațiilor sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile și cu privire la libertatea manifestării de voință, minimul necesar de încredere, care îl constituie obiectul juridic principal și secundar al infracțiunii de escrocherie.

Acțiunile lui Victorov Ivan prin care a fost realizată latura obiectivă în formula neconsumată s-au manifestat prin *tentativă* de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a lui Breahna Fiodor, căruia i-a prezentat ca adevărată o fapta mincinoasă în privința actului juridice anulabil, încheierea acestuia fiind determinată de comportamentul dolosiv și viclean, și anume sub pretextul procurării, l-a determinat pe cet. Breahna Fiodor să-i transmită automobilul de model „*****”, iar pentru a diminua vigilența acestuia și a da o tentă credibilă acțiunilor sale, a perfectat și a semnat o recipisă, în baza căreia și-a asumat angajamentul să achite în rate costul integral al mijlocului de transport

menționat supra, ulterior eschivându-se de la executarea promisiunii, motiv din care Breahna Fiodor i-a achitat lui Apavaloae Ilie mijloace financiare în sumă de 1440 euro.

Latura subiectivă a infracțiunii în cauză s-a materializat prin intenția directă a inculpatului, care a acționat cu scop de cupiditate, aspect dovedit prin probele administrate și cercetate în ședința de judecată. Or, se atestă că Victorov Vladislav, prin acțiunile sale a avut intenția de a săvârși anume infracțiunea de escrocherie, în raport cu partea vătămată, prejudiciind interesele materiale ale acestuia.

Concomitent, în acest punct de analiză, instanța consideră necesar de a evidenția linia de demarcație dintre infracțiunea de escrocherie și încălcarea unor norme de drept civil, pentru a combate alegațiile părții apărării în acest sens.

Pornind de la dispoziția art. 190 Cod penal, urmează de clarificat că, prin dobândire ilicită a bunurilor se prezumă un act opus celui licit, efectuat cu rea-credință, prin care făptuitorul obține (pentru sine sau pentru altul) transmiterea voită în proprietate, posesiune, a bunului mobil sau imobil, a altor valori străine sau dreptului asupra acestora.

De aici rezultă că limita între un acord civil și o componentă de infracțiune este *latura subiectivă*, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna credință a părților, iar în cazul escrocheriei este caracterizată prin înșelăciune și abuz de încredere, detaliate de legiuitor prin următoarea descriere: inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

În practica judiciară s-a statuat că prin *înșelăciune* se înțeleg acțiunile făptuitorului de a duce în eroare, de a amăgi proprietarul prin prezentarea ca adevărate a unor fapte, evenimente sau prezentarea ca mincinoase a unor fapte, evenimente, dar care corespund adevărului sau prin tăinuirea (necomunicarea) unor împrejurări care făptuitorul era obligat să le comunice. Or, înșelăciunea întrunește variante (metode), procedee și tehnici de operare ale făptuitorului cum ar fi: denaturarea informațiilor despre sine, despre apartenența de organizație și posibilitățile financiare; dezinformarea victimei cu privire la marfă, etc.; ascunderea unor informații, fapte, împrejurări obligatorii a fi comunicate victimei ș.a.

Prin *abuz de încredere* făptuitorul folosește, în scop de a obține un bun material (bani), relațiile de încredere, de bunăvoință, de sinceritate, de siguranță a proprietarului ori a altei persoane cu drept de a dispune de bunuri. Încrederea poate fi rezultatul diferitor circumstanțe, împrejurări în legătură cu serviciul făptuitorului, de rudenie ori de prietenie cu partea vătămată. Încrederea mai poate rezulta și din relațiile contractuale a proprietarului cu făptuitorul.

Abuzul de încredere are la bază relațiile interpersonale stabilite între făptuitor și victimă, care la rândul lor au ca suport relații de prietenie, de serviciu, de afaceri etc. care, cunoscând o anumită evoluție și având amprenta încrederii, sunt exploatate cu rea voință de potențialul escroc la realizarea rezoluției infracționale.

Prin oricare dintre cele două modalități - înșelăciunea sau abuzul de încredere, care în realitate se pot suprapune, făptuitorul induce victima în eroare, îi creează o falsă reprezentare a realității, indiferent de mijloacele utilizate, pentru a realiza transmiterea voită, sub incidența sa ori a altei persoane, a bunului sau dreptului asupra lui, ce aparține celui supus manoperele frauduloase.

Totuși, pentru delimitarea infracțiunii de escrocherie de un litigiu civil, urmează să se țină seama de statuările doctrinare și jurisprudențiale în această materie. Astfel, la delimitarea nominalizată trebuie de luat în considerare că temeiul aplicării răspunderii în baza art. 190 Cod penal, apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile. După cum a fost evidențiat în contextul de mai sus, sub incidența legii penale intră doar acele încălcări care demonstrează rea-voință și fraudă din partea făptuitorului.

Nu se supune îndoielii faptul că atunci când făptuitorul își arogă funcții și calități pe care în realitate nu le are sau își asumă responsabilități financiare pe care nu intenționează să le execute, ducând victima în eroare, precum a făcut și Victorov Vladislav în acest caz, își demonstrează rea-voința în raport cu aceasta.

Adițional celor expuse, instanța de judecată, urmărind consecvența statuărilor jurisprudențiale, menține poziția că, corect prin art. 1 din Protocolul nr. 4 la CEDO se menționează că nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală. Totuși aplicabilitatea acestui articol din Protocol decade în cazul manifestării de către inculpat a relei voințe și a înșelăciunii părții vătămate la momentul încheierii relațiilor contractuale. Deci, art. 1 este limitat în aplicarea sa, de sintagma „*pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație*”.

Astfel, din conținutul acestei norme se desprinde că, se interzice aplicarea pedepsei cu închisoarea, pentru neachitarea datoriilor, doar în cazul în care datoriile reies dintr-o obligație contractuală, adică incidența legii penale nu este interzisă dacă există alți factori care condiționează neonorarea obligațiilor contractuale. Dacă debitorul acționează într-un mod fraudulos sau premeditat, articolul 1 nu interzice punerea sa sub detenție din aceste motive, chiar dacă ulterior se stabilește că debitorul se afla în imposibilitatea de a-și onora datoria.

Așadar, potrivit celor avute în vedere de Curtea Europeană în jurisprudența sa în materia dată, în cazul în care o persoană este deținută la cererea creditorului pentru neonorarea obligațiilor sale contractuale, din rea-voință, într-un mod fraudulos sau premeditat, art. 1 din Protocolul nr. 4 nu va fi incident.

Pe cale de consecință, un alt aspect, considerat important de instanța de judecată, ce ține de delimitarea infracțiunii de escrocherie și încălcarea normelor de drept civil, se referă la: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor; și/sau prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele.

În acest context, se poate cu certitudine de afirmat, retrospectiv, că inculpatul chiar de la primele solicitări ale părții vătămate despre întoarcerea în termen a datoriei, s-a eschivat de la onorarea obligațiilor, fapt rezultat indubitabil din declarațiile părții vătămate Breahna Fiodor făcute în ședința, cât și prin conversațiile între Victorov Vladislav și Breahna Fiodor purtate prin intermediul platformei „Viber”.

De altfel, anume comportamentul inculpatului și atitudinea acestuia față de executarea obligațiilor financiare asumate în raport cu partea vătămată, prezintă relevanță pentru justa soluționare a acestei cauze, instanța de judecată, făcând o analiză minuțioasă, prin prisma probelor din dosar, a acestui aspect, statuează asupra existenței în fapta inculpatului a componentei de infracțiune incriminată.

La caz, anume disponibilitatea asumată a făptuitorului de a-și executa angajamentele, la momentul încheierii tranzacției de vânzare-cumpărare și neexecutarea ulterioară a acestor angajamente, sunt elementele cheie, asupra cărora se trasează concluzie că acest comportament este subscris ilicitului penal.

Tot aici, pentru precizare, urmează de consemnat și faptul că, existența recipisei nu-l exonerează pe inculpat de la răspunderea penală pe care o poartă pentru comportamentul său vădit dolosiv, în raport cu partea vătămată.

De altfel, instanța reține că deși, între Victorov Vladislav și Breahna Fiodor a fost încheiat un contract, la semnarea recipisei privind asumarea obligațiunii de a achita lunar pe perioada de 12 luni, începând cu 31.07.2019, suma de 120 euro, inculpatul nu a avut intenția de a-și onora obligația asumată încă din momentul semnării recipisei, fapt rezultat din multiplele încercări ale inculpatului de a prelungi perioada de scadență invocând diferite motive (*nu a primit salariu*), făcând varii rugăminți (*de a mai aștepta*) și promisiuni (*de a se prezenta la notar pentru încheierea contractului*) și încercând să creeze impresia că a transferat sumă bănească, însă aceasta din careva motive nu ar fi ajuns la destinatar,

Conturând cele expuse referitor la comportamentul ilicit al inculpatului, instanța conchide că în urma cercetării judecătorești, s-a confirmat cu certitudine vinovăția lui Victorov Vladislav în săvârșirea faptei incriminate, cât și prezența în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii de escrocherie în formula neconsumată și nu poate fi reținută poziția părții apărării precum că, inculpatul și partea vătămată sunt în prezența unor relații civile și nu penale, la caz, fiind confirmată latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, manifestată prin intenția directă a inculpatului, care dorea și admitea obținerea bunului mobil de la partea vătămată, prin inducerea în eroare a lui Breahna Fiodor și prezentarea ca adevărată a faptei mincinoase în privința actului juridic anulabil, încheierea acestuia fiind determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, cunoscând cu certitudine că nu-și va onora obligațiile asumate.

Contrapunând circumstanțele de fapt constatate prin prezenta sentință la componența de infracțiune analizată, instanța apreciază că, în fapta inculpatului **Victorov Vladislav** sunt întrunite toate semnele și elementele obligatorii ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin. (1) Cod penal, acesta urmând a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii de *tentativă de escrocherie, adică tentativă de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii actului juridic nul, încheierea căruia este determinată de comportamentul dolosiv și viclean care din cauze independente de voință făptuitorului nu și-a produs efectul.*

Cu referire la argumentele apărării expuse pe parcursul examinării cauzei și în dezbateri judiciare, instanța le apreciază ca neîntemeiate, din considerentele ce succed:

Privitor la argumentul, precum că *plângerea părții vătămate este una ilegală și neconformă*, iar ca rezultat, lipsa temeiului de a intenta urmărirea penală și ca rezultat a provocat nulitatea ordonanțelor de intentare a urmăririi penale și de recunoaștere în calitate de bănuیت, or Breahna Fiodor nu este drept persoana, care a suferit un prejudiciu, neavând titlu de proprietar asupra automobilului, acesta urma să depună nu plângere, dar un denunț.

Instanța relevă că potrivit art.59 alin.(1) Cod de procedură penală, *parte vătămată este considerată persoana fizică sau juridică căreia i s-a cauzat prin infracțiune un prejudiciu moral, fizic sau material, recunoscută în această calitate, conform legii, cu acordul victimei*.

La caz, Breahna Fiodor acționa în baza procurii, fiind împuternicit de către proprietarul automobilului de model „*****” cu nr./î ***** , să-l înstrăineze, iar din motivul neachitării ratelor de către Victorov Vladislav, Breahna Fiodor a fost nevoit să-i achite lui Apavaloae Ilie mijloace financiare, respectiv a suferit prejudiciul în urma acțiunilor inculpatului.

Totodată, instanța apreciază ca neîntemeiate afirmațiile apărării precum că a fost lezat dreptul bănuیتului/învinuitului de a se împăca cu victimă, or din materialele dosarului nu se atestă careva încercări sau intenții din partea lui Victorov Vladislav de a se împăca cu Breahna Fiodor.

Ce ține de argumentul privind *încălcarea termenului de aducere la cunoștință a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuیت* (consideră ordonanța privind pornirea urmăririi penale din 19.10.2019 ca drept ordonanță privind recunoașterea lui Victorov Vladislav în calitate de bănuیت), fiind încălcat termenul de 5 zile prevăzut de art.63 alin.(1¹) Cod de procedură penală, instanța îl apreciază ca neîntemeiat, din următoarele raționamente.

Având în vedere faptul că aplicarea prevederilor art.63 Cod de procedură penală de către instanțele de judecată naționale este diversă în raport cu termenul de la care urmează a fi calculat termenul de la care persoanei îi este atribuită calitatea de bănuیت, însă această problemă își găsește soluția în jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, care este parte integrantă a legislației Republicii Moldova.

Sub acest aspect, instanța de judecată reține că CtEDO în jurisprudența sa constantă a statuat că pentru a aprecia că calitatea de bănuیت a fost atribuită de facto prin alte acte procedurale sau acțiuni procesuale decât cele prevăzute în art.63

alin.(1) pct. 1)-3) Cod de procedură penală, instanțele naționale trebuie să stabilească dacă din actul procedural sau din acțiunea procesuală respectivă rezultă existența cumulativă a 3 condiții:

- prezența unei „acuzății în materie penală”;
- notificarea oficială despre această acuzație (cu categoriile stabilite în art.63 alin.(1) Cod de procedură penală, această condiție exceptând situațiile când se probează că partea acuzării a ezitat să-și onoreze obligațiile de informare);
- constatarea „repercusiunilor importante” pentru persoana suspectată de comiterea infracțiunii.

În acest sens, instanța de judecată reține că Curtea Europeană în jurisprudența sa a stabilit că noțiunea de „acuzație în materie penală” poate fi definită ca „notificarea oficială, venită din partea autorității competente, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale”, definiție care depinde, de asemenea, de existența sau lipsa unor „repercusiuni importante pentru situația (persoanei)” (*Ibrahim și alții v. Regatul Unit* [MC], hotărârea din 13.09.2016, § 249; *Simeonovi v. Bulgaria* [MC], hotărârea din 12.05.2017, § 110).

Totodată, instanța de judecată reține că Curtea Constituțională a Republicii Moldova în Decizia nr.62 din 13.05.2021 de inadmisibilitate a sesizării nr.170a/2020 pentru interpretarea art.70 alin.(3) din Constituție și pentru controlul constituționalității art.63 alin.(1) și alin.(1¹) Cod de procedură penală, a analizat jurisprudența Curții Europene pentru a vedea dacă pornirea urmăririi penale în privința unei persoane poate reprezenta în sine o acuzație în materie penală.

Astfel, Curtea a reținut cauza *Von Hoffen v. Liechtenstein*, 27.07.2006, în care Curtea Europeană a considerat că termenul rezonabil de examinare a cauzei a început să curgă din momentul începerii urmăririi penale împotriva reclamantului, având în vedere faptul că după acea dată autoritățile de investigație au efectuat mai multe acțiuni de urmărire penală în privința reclamantului, precum emiterea unui mandat de arest, efectuarea unei percheziții etc. (a se vedea § 36 din hotărâre). Curtea Europeană a avut aceeași abordare în cauzele *Rezov v. Bulgaria*, 15.02.2007, § 50, *Polz v. Austria*, 25.10.2011, § 45, și *Grigoryev v. Rusia*, 23.10.2012, § 91.

Pe de altă parte, în cauza *Matskus v. Rusia*, 21.02.2008, Curtea Europeană a considerat că termenul rezonabil de examinare a cauzei a început să curgă din momentul arestării reclamantului, deși urmărirea penală a fost începută cu o zi mai devreme (a se vedea § 71 din hotărâre).

În cauza *Kiršteins v. Letonia*, 20.10.2016, Curtea Europeană a considerat că termenul rezonabil de examinare a cauzei a început să curgă din momentul interogării reclamantului în calitate de suspect, deși urmărirea penală a fost începută cu câteva luni mai devreme. În acest caz, Curtea Europeană a menționat că nu s-a demonstrat că situația reclamantului a fost afectată în mod substanțial înainte ca acesta să fie interogat în mod oficial în calitate de suspect (a se vedea §27 din hotărâre).

Astfel, Curtea a reținut că pornirea urmăririi penale în privința unei persoane nu reprezintă, la modul general și abstract, o acuzație în materie penală. Această acțiune de urmărire penală poate comporta trăsăturile unei acuzații în materie penală doar în funcție de repercusiunile sale asupra situației unei persoane concrete și de caracterul acțiunilor de urmărire penală care vor fi desfășurate după pornirea urmăririi penale.

Din aceste considerente, instanța de judecată apreciază că la materialele cauzei penale nu există nici o probă ce ar confirma că până la emiterea ordonanței de recunoaștere a cet. Victorov Vladislav în calitate de bănuît, ar fi fost notificat despre acuzația adusă conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, sau care ar confirma începerea careva acțiuni procesuale în raport cu acesta până a fi recunoscut în calitate de bănuît.

Respectiv, instanța de judecată apreciază că din momentul pornirii urmăririi penale până în momentul recunoașterii lui Victorov Vladislav în calitate de bănuît, în raport cu acesta nu au fost efectuate careva acțiuni procesuale, care ar fi creat repercusiuni importante asupra situației acestuia.

Sub acest aspect, instanța de judecată reține că rezultatul acțiunilor de urmărire penală trebuie să fie unul hotărâtor, care în mod direct să vizeze situația persoanei (vezi cauza CEDO *Ulyanov vs Ucraina*). Respectiv, o legătură neglijabilă sau repercusiuni îndepărtate nu sunt suficiente pentru a putea invoca că Victorov Vladislav ar fi fost menținut ilegal în calitate de bănuît mai mult de 3 luni.

Consecutiv, din aceleași considerente sunt neîntemeiate și argumentele apărării în interesele inculpatului privind nulitatea tuturor actelor și acțiunilor procesuale posterioare ordonanței privind pornirea urmăririi penale din 18.10.2019, din motivul nulității ei, cât și afirmațiile privind atragerea dublă la răspundere penală pentru una și aceeași faptă.

La fel, instanța apreciază ca neîntemeiat argumentul avocatului în interesele inculpatului privitor la *ilegalitatea ridicării automobilului*, consideră că a fost încălcată procedura de ridicare, or nu a fost prezentat nici un proces-verbal în temeiul căruia automobilul a fost ridicat sau preluat.

Instanța atestă că potrivit art.118 alin.(4) Cod de procedură penală, *obiectele descoperite în timpul cercetării la fața locului se examinează la locul efectuării acestei acțiuni și rezultatele examinării se consemnează în procesul-verbal al acțiunii respective. Dacă pentru examinarea obiectelor și documentelor se cere un timp mai îndelungat, precum și în alte cazuri, persoana care efectuează urmărirea penală **le poate ridica** pentru a le examina în sediul organului de urmărire penală. Pentru aceasta, obiectele și documentele se împachetează, se sigilează, pachetul se semnează și despre aceasta se face mențiune în procesul-verbal.*

În speță, automobilul de model „*****” cu nr./î ***** a fost ridicat în cadrul cercetării la fața locului efectuate la domiciliul lui Coban Leonid, fiind consemnat acest fapt în procesul-verbal al acțiunii respective.

Cu referire la afirmațiile avocatului, precum că *nu a primit actele solicitate*, instanța atestă că potrivit răspunsului din 16.12.2019 (f.d.153), procurorul în Procuratura municipiul Chișinău, oficiul Botanica l-a informat pe avocatul Tatar Andrei despre faptul că la 29.10.2019, în privința lui Victorov Vladislav nu au fost aplicate măsuri procesuale de constrângere, mai mult ca atât, asupra automobilului de model ***** cu nr./î ***** nu au fost instituite careva măsuri asiguratorii, respectiv în lipsa unor acțiuni de urmărire penală, ar fi nefiresc și lipsit de logică să fie întocmite careva acte procedurale.

De asemenea, instanța apreciază ca neîntemeiat argumentul avocatului, precum că *a expirat termenul de urmărire penală la data de 18.11.2019, fiind stabilit de către procuror prin ordonanța din 18.10.2019*, or din materialele cauzei, se atestă cu certitudine că termenul urmăririi penale pe prezenta cauză penală a fost prelungit până la data de 18.02.2020 (f.d.3-8) în baza ordonanțelor emise în acest sens.

Constatând că în cauză prezumția de nevinovăție a fost răsturnată mai presus de orice dubiu, instanța va dispune o soluție de condamnare a inculpatului, urmându-i a fi stabilită o pedeapsă.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod Penal, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării inculpatului.

Corectarea condamnatului, ca scop al pedepsei penale, presupune conștientizarea de către infractor a celor săvârșite și reîntoarcerea, reîncadrarea lui în activitatea societății. El trebuie convins că respectarea legii penale este o necesitate și că numai prin respectarea legii el va putea evita aplicarea și executarea altor pedepse.

Săvârșirea de către persoana fizică a infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (1) Cod penal (*variantele în vigoare la data săvârșirii infracțiunii*), se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, prin prisma art.16 alin (3) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Totodată, la stabilirea pedepsei, instanța reține că potrivit art.81 alin.(3) Cod penal, *mărimea pedepsei pentru tentativă de infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată.*

Referitor la persoana inculpatului **Victorov Vladislav**, instanța de judecată a stabilit că acesta este celibatar, fără persoane la întreținere, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află (*vol.I, f.d.49, 51*), anterior nu a fost judecat (*vol.I, f.d.53*).

În calitate de circumstanțe atenuante, instanța reține în privința lui **Victorov Vladislav** - săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave și expirarea, de la momentul comiterii infracțiunii, a cel puțin 2/3 din termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală, prevăzut pentru această infracțiune.

Circumstanțe agravante în privința lui **Victorov Vladislav** nu au fost stabilite.

Având în vedere circumstanțele cauzei, criteriile individualizării și scopul pedepsei penale, ținând cont de persoana inculpatului, instanța consideră că în privința lui **Victorov Vladislav**, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii

prevăzute de art.27, 190 alin.(1) Cod penal este echitabilă stabilirea a unei pedepse sub formă de 1 (un) an închisoare.

Totodată, ținând cont că inculpatul este pentru prima dată pe banca acuzațiilor, instanța ajunge la concluzia că nu este rațional ca Victorov Vladislav să execute pedeapsa cu închisoare stabilită, prin urmare, în temeiul art.90 alin.(1) Cod penal, va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicate, dispunând neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Astfel, apreciind obiectiv situația inculpatului și împrejurările stabilite în ședința de judecată, instanța consideră că stabilirea termenului de probațiune de 3 (trei) ani va asigura, în opinia instanței, un comportament adecvat al inculpatului și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Cu privire la măsura preventivă.

Conducându-se de prevederile art.395 alin.(1) pct.5) și 175 alin.(2) Cod de procedură penală, *pentru asigurarea executării sentinței, instanța va aplica inculpatului măsura preventivă până când sentința va deveni definitivă.*

Reieșind din faptul că, sentința instanței de fond nu este definitivă și executorie din momentul pronunțării și, respectiv, este pasibilă de atac în instanțele judecătorești ierarhic-superioare, totodată având în vedere categoria pedepsei ce urmează a fi aplicată, instanța va aplica în privința inculpatului măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Cu privire la acțiunea civilă.

În conformitate cu prevederile art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, *o dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.*

Din prevederile legii rezultă că, persoana care a cauzat prin fapta sa o daună altei persoane este obligată la repararea ei, ceea ce implică dreptul celui prejudiciat de a solicita repararea pagubei. Dreptul respectiv se realizează prin constituirea victimei în calitate de parte civilă și înaintarea acțiunii civile.

Instanța de judecată relevă că, prin acțiunea civilă înaintată în cadrul examinării cauzei, avocatului Gortolomei Viorel în interesele părții vătămate/părții

civile Breahna Fiodor a solicitat încasarea din contul lui Victorov Vladislav a sumei de 8926,78 lei cu titlu de compensare a prejudiciului material, prejudiciu moral în sumă de 5000 lei, cheltuieli privind plata pentru efectuarea actului de examinare a mijlocului de transport în sumă de 400 lei, și suma de 3 000 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor pentru asistența juridică.

În motivarea acțiunii, a indicat că pârâtul (inculpatul) i-a cauzat un prejudiciu material în sumă de 8926, 78 lei care rezultă din Actul de Examinare a mijlocului de transport auto nr.***** din 01.11.2019, efectuat de către Expert Auto Plus, prejudiciu cauzat automobilului în perioada aflării acestuia în posesia inculpatului.

Cu referire la repararea prejudiciului moral, indică reclamantul că partea vătămată Breahna Fiodor după acțiunile ilegale ale inculpatului a avut de suferit psihic. Iar aceasta se caracterizează prin stare de stres, insomnie, neliniște.

Potrivit art.19 alin.(2), (3) și (5) din Codul civil, *se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).*

(3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

(5) Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

Potrivit art.1998 alin.(1) Cod civil, *cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune..*

Conform art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*

Astfel, instanța atestă că, reclamantul pe acțiunea civilă nu a prezentat careva probe, care ar dovedi existența legăturii cauzale între fapta comisă de inculpat și prejudiciul material cauzat, or deși, în urma cercetării judecătorești s-a stabilit cert că Victorov Vladislav este autorul infracțiunii de escrocherie în

formula neconsumată, instanța consideră că nu s-a dovedit faptul că deteriorările constatate la automobilul de model „*****” cu nr./î ***** au fost cauzate anume în perioada aflării acestuia în posesia inculpatului.

Astfel, instanța va respinge ca neîntemeiată cerința privind repararea prejudiciului material și cheltuielilor pentru efectuarea actului de examinare a mijlocului de transport.

Cu referire la cerința privind repararea prejudiciului moral instanța de judecată, conducându-se de prevederile art.15, 1998, 2036, 2037 Cod civil, o va admite, deoarece corespunde exigențelor prevăzute de Lege, inculpatul Victorov Vladislav a atentat asupra relațiilor sociale cu privire la dreptul de proprietate și minimum de încredere.

Cu referire la cuantumul prejudiciului moral solicitat, acesta nu este supus unor criterii legale prestabilite, ci determinarea lui în concret este lăsată la libera apreciere a instanței de judecată, reieșind din gradul suferințelor psihice, suferințelor fizice, reținerile sufletești suportate ca urmare a atentării la inviolabilitatea și sănătatea persoanei, precum și din faptul că partea vătămată trebuie să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit, iar cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu, adică să restabilească situația anterioară săvârșirii infracțiunii.

Totodată se reține că, la stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral se are în vedere o serie de criterii: consecințele negative suferite de cei în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială, având în vedere că, prin aceste despăgubiri cu rol compensatoriu, se urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit și, nu îmbogățirea fără justă cauză.

În evaluarea prejudiciului moral aceste condiții sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs reclamantului, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără justă cauză a celui care pretinde daune morale.

Instanța de judecată reține că, criteriul general evocat în jurisprudența CEDO constă în aceea că, despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă valorilor sociale ocrotite, având în vedere

totodată gradul de lezare, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora. În situația daunelor morale, datorită naturii lor nepatrimoniale, o evaluare exactă a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor realizându-se prin apreciere raportată la elementele de fapt.

În speță, prejudiciul moral se exprimă prin faptul că partea vătămată Breahna Fiodor a suportat suferințe morale manifestate prin stare de stres, insomnie, neliniște în urma faptei săvârșite de Victorov Vladislav.

Conturând cele expuse, instanța de judecată consideră că quantumul privind recuperarea prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei de la inculpatul Victorov Vladislav, reprezintă o justă și echitabilă satisfacție a prejudiciului moral suferit.

Cu referire la solicitarea încasării din contul inculpatului a *cheltuielilor judiciare suportate sub forma de achitarea asistenței juridice acordate*, instanța de judecată, apreciind caracterul necesar al compensării acestor cheltuieli, conchide privind necesitatea adjurării integrale ale acestor cheltuieli.

Sub aspectul evaluării mărimii solicitate spre compensare, instanța de judecată consideră că, valoarea de 3 000 lei corespunde criteriilor de realitate, necesitate și rezonabilitate. Potrivit materialelor cauzei, în legătură cu asistența juridică acordată, Breahna Fiodor a suportat cheltuieli în sumă totală de 3 000 lei.

Instanța de judecată atestă că, cheltuielile de asistență juridică enunțate, au fost realmente angajate și se dovedesc prin *ordin de plată ***** din 19.10.2020*. Instanța de judecată consideră că, cheltuielile de asistență de avocat suportate de Breahna Fiodor au fost necesare, or actele cauzei certifică implicarea avocatului în activități de acordare a asistenței juridice în faza de judecare a cauzei.

Se constată că, mărimea onorariului este rezonabilă or derivă din dispoziția art. 63 al Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002. Tariful corespunde criteriilor prescrise prin Statutul profesiei de avocat nr. 302 din 08 aprilie 2011 și Recomandarea privind quantumul onorariilor avocaților a Consiliului Uniunii Avocaților.

Ținând cont de complexitatea și durata cauzei, numărul ședințelor judiciare și acțiunilor procedurale la care a participat avocatul Viorel Gortolomei, timpul și munca depusă de avocat, jurisprudența CtEDO (cauza *Oferta Plus SRL c. Moldovei*, 12/02/2008), care atribuie un quantum de 50-60 euro pentru o oră de muncă a avocatului drept rezonabil, iar într-o cauză complexă și 100 euro pentru o

oră de muncă, instanța consideră necesar de a admite cerința privind încasarea cheltuielilor judiciare integral.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

Soarta corpului delict urmează a fi soluționată în conformitate cu prevederile art.162 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală.

Cu privire la cheltuieli judiciare:

Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, cu titlu de cheltuieli judiciare n-au fost suportate.

În contextul celor expuse, conducându-se de prevederile art. 384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat **Victorov Vladislav *******, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.27, 190 alin.(1) Cod penal, se condamnă și i se stabilește pedeapsă sub formă de 1 (un) an de închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit prevederilor art. art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilite în privința lui **Victorov Vladislav**, prin prezenta sentință, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a vinovatului, cu condiția că acesta în termenul de probațiune, nu va săvârși alte infracțiuni intenționate și va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Se aplică în privința lui Victorov Vladislav măsura preventivă – obligare de a nu părăsi țara, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Se admite parțial acțiunea civilă înaintată de avocatul Viorel Gortolomei în interesele lui Breahna Fiodor și se încasează din contul lui **Victorov Vladislav** suma de 5 000 (cinci mii) lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

Se încasează în beneficiul lui Breahna Fiodor de la **Victorov Vladislav** suma de 3 000 (trei mii) lei, cu titlu de compensare a cheltuielilor judiciare pentru asistența juridică.

În rest, acțiunea civilă se respinge ca neîntemeiată.

Corp delict: automobilul de model ***** cu nr./î ***** , care a fost restituit spre păstrare lui Breahna Fiodor, a lăsa proprietarului legal.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel în termen de 15 zile la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

**Președintele ședinței,
Judecător**

Olga BEJENARI